

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12CoCsp/15/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120205656
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8120205656.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochta a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobcu I. D., so sídlom S. XX, XXX XX H., F.: XX XXX XXX, právne zastúpený advokátom JUDr. Marek Hrouda, so sídlom Krmanova 16, 040 01 Košice, proti žalovaným: 1/ M. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXX/X, XXX XX N., 2/ E. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXX/XX, XXX XX N., zastúpená procesným opatrovníkom O. N., so sídlom H. XX, XXX XX A., 3/ V. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXX/X, XXX XX N., o zaplatenie 1.147,48 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu a procesného opatrovníka žalovanej 2/ proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 20Csp/88/2020-100 zo dňa 31. augusta 2020, takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok.
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:
„I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1 129,48 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1 129,48 eura od 13.5.2020 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 96,86 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 40 ods. 1, 3, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 5, § 488, § 489, § 491 ods. 1, § 517 ods. 1 prvá veta, 2, § 544 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 26 ods. 1 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

3. Vychádzal zo zistenia, že L. o združenej dodávke elektriny pre domácnosť zo dňa XX.XX.XXXX sa žalobca ako dodávateľ zaviazal zabezpečiť právnej predchodkyňi žalovaných ako odberateľovi dodávku elektriny do odberného miesta a právna predchodkyňa žalovaných sa zaviazala zaplatiť dodávateľovi cenu za dodávku elektriny, ktorá bola stanovená sadzbou I. S. (O Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú a jej prílohou boli obchodné podmienky a cenník. Dňa 21.11.2017 žalobca vystavil faktúru so splatnosťou do 31.12.2017 za dodávku a distribúciu elektriny za obdobie od 02.11.2016 do 02.11.2017 vo výške 752,42 Eur, po odrátaní zaplatených preddavkových platieb. Z tejto faktúry si žalobca uplatnil sumu 400,- Eur. Dňa 23.05.2018 žalobca vystavil faktúru so splatnosťou do 06.06.2018

za dodávku a distribúciu elektriny za obdobie od 03.11.2017 do 17.05.2015 vo výške 707,88 Eur. V tejto faktúre vyúčtoval aj sankcie a zmluvné pokuty vo výške 18,- Eur. Právnej predchodkyňi žalovaných boli vyúčtované náklady na odpojenie na základe faktúry zo dňa 05.04.2018 na sumu 39,60 Eur so splatnosťou dňa 31.05.2018. Právna predchodkyňa žalovaných fakturované sumy neuhradila. Žalobca predložil súdu 4 upomienky spolu na sumu 18,- Eur. Uznesením č.k. 20Csp/88/2020-126 zo dňa 02.01.2023 rozhodol súd prvej inštancie o pokračovaní v konaní s dedičmi žalovanej, keďže táto zomrela dňa 10.10.2020.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že posudzovaný právny vzťah strán je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou. Žalobca bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a právna predchodkyňa žalovaných v postavení spotrebiteľa. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. V danom prípade mal za preukázané, že žalobca a právna predchodkyňa žalovaných platne uzatvorili zmluvu, na základe ktorej žalobca zabezpečoval právnej predchodkyňi žalovaných dodávku, distribúciu a prenos elektrickej energie do odberného miesta. Za spotrebu elektrickej energie žalobca vystavil faktúry za dodávku a distribúciu elektriny. Za odpojenie odberného zariadenia žalobca vystavil faktúru na sumu 39,60 Eur. Keďže právna predchodkyňa žalovaných doposiaľ uvedené faktúry nevyrovnala, bolo právne dôvodné v tejto časti žalobe vyhovieť. Vzhľadom na uvedené zaviazal právnu predchodkyňu žalovaných zaplatiť žalobcovi sumu 1.129,48 Eur. Žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením priznaných fakturovaných súm odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúr. Keďže žalobca si uplatnil úrok z omeškania od 13.05.2020, zaviazal právnu predchodkyňu žalovaných na zaplatenie zákonných úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.129,48 Eur od 13.05.2020 do zaplatenia. Pokiaľ ide o nárok na sankcie a zmluvné pokuty vo výške 18,- Eur, tak tento nárok považoval za nedôvodný, nakoľko žalobca v konaní nepreukázal, že s právnou predchodkyňou žalovaných zmluvne (písomne) dojednal predmetnú pokutu. Zmluvná pokuta s poukazom na ust. § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka musí byť dohodnutá v písomnej forme. Nedodržanie tejto písomnej formy je s poukazom na ust. § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka dôvodom absolútnej neplatnosti dojednania o zmluvnej pokute, na ktorý súd prihliada z úradnej povinnosti (ex off), aj keď sa toho nikto nedovoľáva. Ak by sa malo jednať o upomienky (ako to vyplýva z priložených upomienok a podanej žaloby), tak poukázal na právny záver vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/126/2012, podľa ktorého v spotrebiteľských veciach poplatky za upomienky umožňujú získať na úkor spotrebiteľa majetkový prospech, ktorý prevyšuje skutočné výdavky žalobcu za upomienku. Zákon za príslušenstvo pohľadávky označuje náklady na uplatnenie pohľadávky. Ani pokiaľ ide o škodu, ktorú by veriteľovi bolo dôvodné priznať pre porušenie povinnosti zo zmluvy, nemožno veriteľovi priznať viac ako skutočnú ujmu, či ušlý zisk. Paušálna výška poplatku za upomienku bez transparentného výpočtu skutočných nákladov plne zapadá do definície neprijateľnej zmluvnej podmienky. Taktiež je potrebné dodať, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, aby upomienky boli právnej predchodkyňi žalovaných zaslané, keďže nebol predložený doklad o doručení. V tejto časti, t.j. zaplatenia 13,- Eur žalobu zamietol.

5. O trovách konania rozhodol podľa zásady úspechu tak, že žalobca bol úspešný v časti zaplatenia 1.129,48 Eur zo sumy 1.147,48 Eura, teda v rozsahu 98,43% a žalovaná vo zvyšných 1,57%. Úspech žalobcu, ktorý prevyšuje úspech žalovanej je 96,86%. Nakoľko súd nezistil žiadny dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by náhradu trov konania nepriznal, priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 98,86%. O výške náhrady trov konania bude po právoplatnosti rozhodnutia rozhodnuté samostatným uznesením.

6. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to proti výrokom II. a III.. Odvolanie právne odôvodnil § 365 ods. 1 písm. f), h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „C.s.p“). Mal za to, že rozhodnutie súdu vo vzťahu k poplatkom za upomínanie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právna predchodkyňa žalovaných sa k podanej žalobe nevyjadřila, teda nepoprela jeho skutkové tvrdenia, na základe čoho by tieto mal súd považovať za nesporné skutkové tvrdenia v zmysle § 151 C.s.p.. V rámci zisťovania skutkového stavu predložil súdu štyri upomienky spolu na sumu 18,- Eur, avšak z odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva, aby sa konajúci súd oboznámil s jeho podaním zo dňa 26.08.2020, kde zdôvodnil svoj nárok aj vo vzťahu k žalovaným poplatkom za upomienky. V prílohe spomínaného podania predložil aj Obchodné podmienky pre zmluvy o združenej dodávke elektriny pri poskytovaní univerzálnej služby pre domácnosti účinné od 01.01.2015, ako aj Cenník služieb platný od 01.12.2017, z ktorého vyplýva výška uplatňovaných poplatkov. Poukázal na nepochybnosť vzniku reálnych nákladov nielen s vyhotovením ale aj so zaslaním

každej z upomienok, pričom poplatok za zaslanie upomienky vo výške 3,- Eur/5,- Eur považuje za primeraný. Výška poplatku za upomienku je v pomere k nesplneniu záväzku v pomere cca 5% z výšky nezaplatenej preddavkovej platby. Z uvedeného dôvodu nie je možné sumu 5,- Eur považovať za neprimerane vysokú. S prihliadnutím na uvedené sa nestotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie týkajúceho sa nepriznania sumy 18,- Eur s prísl. a svoj nárok považuje za odôvodnený aj v časti vyúčtovaných poplatkov za upomienky. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnuté výroky a vec vrátil vo zvyšnej časti súdu prvej inštancie na prejednanie alebo aby rozhodnutie zmenil a jeho návrhu vyhovel aj v časti zaplatenia sumy 18,- Eur s prísl. a priznal mu náhradu trov konania v plnom rozsahu. Rovnako si uplatnil aj náhradu trov konania za podanie odvolania.

7. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie aj procesný opatrovník žalovanej 2/ s poukazom na to, že žalovaná 2/ bola rozsudkom Okresného súdu Humenné č.k. Nc 402/00-16 zo dňa 18.01.2001 pozbavená spôsobilosti na právne úkony a uznesením Okresného súdu Svidník č.k. 4P/6/2009-10 zo dňa 11.02.2009 jej bol za opatrovníka ustanovený O. N. A.. K., odbor sociálny rozhodnutím zo dňa 30.06.2010 rozhodol o odkázanosti žalovanej 2/ na poskytovanie sociálnej služby v domove sociálnych služieb, pričom termín opätovného posúdenia vzhľadom na chronický zdravotný stav žalovanej 2/ nebol určený. Procesný opatrovník ďalej opísal zdravotný stav a rodinnú situáciu žalovanej 2/, s tým, že žiadny rodinný príslušník so zariadením nespolupracuje. Uviedol, že žalovaná 2/ zdedila 1/3 podiel na nehnuteľnosti - X-izbovom byte, ktorý je neobývaný, nie je pripojený na inžinierske siete, bytový dom je v schátralom stave a zo súrodencov je doma iba jeden brat, ktorý má vlastné bývanie, ostatní súrodenci sú vo I. G. a o danú nehnuteľnosť sa nikto nestará. Žalovaná 2/ je poberateľkou invalidného dôchodku v aktuálnej výške 310,10 Eur a opakovaného peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia vo výške 21,76 Eur mesačne. V zmysle zákona o sociálnych službách je prijímateľ povinný platiť úhradu za poskytovanú sociálnu službu, pričom žalovanej 2/ bola stanovená úhrada vo výške 396,56 Eur (ak má mesiac 31 dní) a 382,80 Eur (ak má mesiac 30 dní). Pri výpočte úhrady za poskytnuté sociálne služby sa prihliada na ochranu príjmu prijímateľa vo výške 25% sumy aktuálneho životného minima, t.č. 58,61 Eur, preto príjem žalovanej 2/ nepostačuje na zaplatenie plnej výšky úhrady za poskytované sociálne služby, preto jej bola určená čiastočná úhrada za poskytované sociálne služby, ktorú je schopná platiť vo výške 251,49 Eur mesačne. Nedoplatok od nástupu do zariadenia od 29.12.2008 až doposiaľ z titulu ochrany príjmu pred neprimeranou úhradou je súčasne vo výške 6.013,88 Eur, ktorý je evidovaný ako pohľadávka a vzhľadom na nemajetnosť žalovanej 2/ bude vymáhaný v prípade zmeny majetkových pomerov najneskôr v dedičskom konaní. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaná 2/ je v nepriaznivej sociálnej situácii vzhľadom na výšku svojho príjmu a bezmajetnosť. Procesný opatrovník žalovanej 2/ má za to, že súd nevychádzal z dostatočne zisteného skutkového stavu a poukázaním na jej príjmové pomery, tento dlh nebol v rozhodnutí v súpise pasív dedičstva uvedený a zaplatenie istiny je nereálne a v praxi veľmi ťažko dosiahnuteľné. Vzhľadom na uvedené navrhol odvolaniu vyhovieť v plnom rozsahu.

8. Žalobca sa k podanému odvolaniu procesného opatrovníka 2/ vyjadril tak, že voči uzneseniu z č.l. 126 nie je odvolanie po právnej stránke prípustné tak, ako to je uvedené aj v poučení samotného uznesenia. Navrhol, aby súd pokračoval v konaní so všetkými účastníkmi konania tak, ako je to uvedené v predmetnom uznesení. Uviedol, že zotrváva na podanej žalobe, resp. odvolaní voči rozsudku, a to v celom rozsahu.

9. Procesný opatrovník žalovanej 2/ sa vyjadril tak, že trvá na dôvodoch uvedených v odvolaní poukazujúc na dátum vydania predmetného rozsudku.

10. Žalobca sa k podanému vyjadreniu procesného opatrovníka žalovanej 2/ nevyjadril.

11. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu a ani odvolanie procesného opatrovníka žalovanej 2/ nie sú dôvodné.

12. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

13. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietaným nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

14. V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi žalobcom a právnou predchodkyňou žalovaných je vzťahom spotrebiteľským v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože Zmluva o združenej dodávke elektriny pre domácnosť je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde žalobca vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a právna predchodkyňa žalovaných bola spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Odvolací súd sa v prvom rade zaoberal odvolacími námietkami procesného opatrovníka žalovanej 2/ vo vzťahu ku ktorým uvádza, že v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku, ktoré citoval súd prvej inštancie vo svojom uznesení, č.k. 20Csp/88/2020-122 zo dňa 02.01.2023 vyplýva, že v prípade majetkového sporu sa pokračuje s dedičmi sporovej strany, a to len, čo sa skončí konanie o dedičstve. Z uznesenia Okresného súdu Prešov, č.k. 26D/1040/2020-103, Dnoť 212/2020 zo dňa 27.10.2022 (č.l. 122 a nasl.) nepochybne vyplýva, že dedičstvo po poručiťelke (právnej predchodkyňi žalovaných v tomto spore) nadobudla aj žalovaná 2/, dcéra poručiťelky. Z uvedeného teda vyplýva, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď pokračoval v konaní s dedičmi žalovanej, teda aj so žalovanou 2/. Na uvedenom nemení nič ani to, že žalovaná 2/ bola pozbavená spôsobilosti na právne úkony a pohľadávka žalobcu uplatnená v predmetnom spore nebola prejednaná v rámci dedičského konania. Odvolací súd poukazuje na to, že žalovaná 2/ zdedila 1/3 majetku po poručiťelke, z ktorého aktíva boli vo výške 50.000,- Eur (všeobecná hodnota nehnuteľností) a pasíva vo výške 5.452,54 Eur (pohľadávky), teda nie je dôvod na to, aby žalovaná 2/ v predmetnom spore nebola nositeľom pasívnej vecnej legitímácie. Z uvedeného dôvodu odvolací súd dospel k záveru o nedôvodnosti podaného odvolania procesného opatrovníka žalovanej 2/.

16. Následne sa odvolací súd zaoberal odvolaním žalobcu.

17. Ako bolo už konštatované, súd prvej inštancie správne právne posúdil predmetný spor ako spotrebiteľský a správne aplikoval na predmetný prípad ustanovenia právnych predpisov na ochranu spotrebiteľov. Na základe uvedeného potom správne pristúpil aj k súdnej kontrole zmluvných podmienok, ktoré mali charakter podmienok spôsobujúcich nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pričom by nemali byť pochybnosti o tom, že právna predchodkyňa žalovaných ako spotrebiteľ bola slabšou zmluvnou stranou, a to či už z dôvodu neinformovanosti alebo vyjednávacej pozície pri pokuse dosiahnuť zmenu už vopred naformulovanej zmluvy.

18. Občiansky zákonník v § 53 ods. 1 upravuje, že spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa, a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá

možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Rovnako spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať nielen tie zmluvné podmienky, ktoré sú ako neprijateľné zmluvné podmienky vymenované v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ale tie zmluvné podmienky, ktoré boli za neprijateľné, a teda neplatné, určené v právoplatnom súdnom rozhodnutí. V takomto prípade ide teda tiež o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

19. Neprijateľné podmienky nie sú taxatívne vypočítané a súdna prax ich môže judikovať so zreteľom na skutkové a právne okolnosti prípadu. Súdny členský štát môže judikovať, ktoré zmluvné podmienky sú nekalé (porov. C 237/02, Freiburger Kommunalbauten).

20. Odvolací súd poukazuje na to, že je potrebné vychádzať z toho, že každá spotrebiteľská zmluva musí byť transparentná. Zmluvné podmienky musia byť formulované jasne a zrozumiteľne nielen gramaticky, ale aj z toho pohľadu, aby spotrebiteľ bol schopný na základe jasných a zrozumiteľných kritérií posúdiť hospodárske dôsledky, ktoré z toho pre neho vyplývajú (rozsudok ESD C-26/13). Zásada transparentnosti dopadá aj na aplikáciu cenníka služieb a obchodných podmienok. Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách majú slúžiť k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednanie technického a vysvetľujúceho charakteru a nesmú slúžiť k tomu, aby do nich často v neprehľadnej, zložitej formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednanie, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že ujdú jeho pozornosti. Pokiaľ tak dodávateľ urobí, takému konaniu nemožno priznať právnu ochranu (porovnaj nález ÚS SR I. ÚS 3512/11 z 11.11.2013).

21. Je zrejme, že v danom prípade boli zmluvné podmienky dodávateľom vopred pripravené a nebolo možné zo strany spotrebiteľa meniť ich obsah. Uvedené je dôvodom k tomu, aby súdnej kontrole boli podrobené aj zmluvné dojednania majúce charakter podmienok spôsobujúcich značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Prítom by nemali byť žiadne pochybnosti o tom, že spotrebiteľ je slabšou zmluvnou stranou, či už z dôvodu neinformovanosti alebo vyjednávacej pozície pri pokuse dosiahnuť zmenu už vopred naformulovanej zmluvy.

22. Odvolací súd má za to, že výška poplatkov za upomienky, ktoré má žalovaná, resp. jej právni nástupcovia, zaplatiť má jednoznačne sankčný charakter, pretože sumy 3,- Eur, resp. 5,- Eur zrejme presahujú administratívne náklady, ktoré žalobca s upomienkou má. Svojou podstatou tak u poplatku za upomienku nejde o paušalizáciu nákladov spojených s uplatňovaním pohľadávky, ale skôr o zmluvnú pokutu v zmysle § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka za omeškanie dlžníka spojené so zaslaním upomienky odberateľovi. Okrem toho rozhodnutie o jej výške je v konečnom dôsledku na vôli žalobcu, pretože len on rozhodne či a koľko upomienok zašle.

23. Upomienka ako taká nemôže mať sankčný charakter, v opačnom prípade by totiž mala povahu tzv. skrytej zmluvnej pokuty, čo je vo vzťahu k spotrebiteľovi netransparentné. Podstatou týchto poplatkov je prídanie bližšie nešpecifikovaných a spotrebiteľovi nevysvetlených nákladov, ktoré nie sú preukázané. Poplatok za upomienku nemožno chápať ani ako poplatok za službu, plnenie, ktoré je poskytované spotrebiteľovi.

24. Odvolací súd zdôrazňuje, že v prípade poplatku takéhoto typu zaň dodávateľ spotrebiteľovi neposkytol žiadne protiplnenie. Tieto skutočnosti len podporujú už vyššie uvedené, a to, že predmetný poplatok predstavuje iba ďalšiu sankciu v prípade omeškania spotrebiteľa s úhradami dlhu, nie iba skutočnú náhradu nákladov dodávateľa.

25. Odvolací súd tiež zdôrazňuje, že súdnu ochranu nepoživajú také ustanovenia v spotrebiteľských zmluvách, ktoré sú jednostranne zakomponované do všeobecných obchodných podmienok alebo iných podmienok a predstavujú neprimerané finančné vyjadrenie nákladov dodávateľa za administratívne úkony, ktoré reálne nemôžu mať základ v skutočných nákladoch dodávateľa, ako je to v prípade poplatkov za doručenie výziev a tiež fakturovaná suma za upomienky spĺňa z pohľadu odvolacieho súdu rovnaké kritériá, preto odvolací súd považoval za dôvodné rozsudok v napadnutej časti potvrdiť.

26. K námietke žalobcu o nespornosti jeho skutkových tvrdení v zmysle § 151 C.s.p. odvolací súd uvádza, že pasivita právnej predchodkyne žalovaných v konaní nemôže mať automaticky za následok povinnosť súdu priznať akýkoľvek žalobcom uplatnený nárok, a to navyše ak ide o konanie, v ktorom vystupuje spotrebiteľ. Napriek skutočnosti, že právna predchodkyňa žalovaných bola v priebehu prvoinštančného konania pasívna, nevyjadrila sa k podanej žalobe a ani k ďalším žalobcom predloženým dôkazom, nemožno v konečnom dôsledku dospieť k záveru o nespornosti skutkových tvrdení žalobcu, pretože ani uvedená skutočnosť neznamená, že súd musí rozhodnúť len na základe takto tvrdených skutočností a predložených dôkazov. Samotný Civilný sporový poriadok v prípade spotrebiteľských sporov dáva súdu možnosť vykonať aj tie dôkazy, ktoré neboli spotrebiteľom navrhnuté, a to najmä vtedy, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, pričom súd môže aj bez návrhu takýto dôkaz obstaráť alebo zabezpečiť, čím sa tak sleduje vyrovnanie prirodzene nevyváženého postavenia medzi sporovými stranami, t.j. medzi veriteľom a spotrebiteľom. Skutočnosť, že žalobca v konaní na súde prvej inštancie uviedol svoje tvrdenia a predložil dôkazy, nezbavila súd prvej inštancie preskúmať spotrebiteľskú zmluvu ex offo, teda či táto neobsahuje prípadne aj neprijateľné zmluvné podmienky. Z uvedeného dôvodu odvolací súd vyhodnotil túto odvoláciu námietku za nedôvodnú.

27. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že správne výroku vo veci samej zodpovedá aj správny súvisiaci výrok o trovách konania.

28. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

29. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 tak, že stranám sporu nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania, lebo žiadna zo strán so svojím odvolaním nepochodila. Na strane žalovaných ide o nerozlučné procesné spoločenstvo, preto sa výrok o trovách konania musí vzťahovať na všetky žalovaných.

30. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).